

§ 40 Förmå församlingarna att söka EU-bidrag

LARS-IVAR ERICSSON:

Ordförande, kyrkomötesdeltagare, åhörare och ni som följer oss på webben! Vi anar att möjligheten finns men vill vi, kan vi, orkar vi? Nej, vi klarar oss nog ändå. Ungefär så här kan det låta när församlingen tänker till inför möjligheten att söka EU-bidrag. Med den attityden missas det många tillfällen till kreativa insatser, insatser som skulle kunna stärka kyrkan och kyrkans roll i samhället. Det är lätt att inse att möjligheten att söka EU-stöd inte är överutnyttjad inom Svenska kyrkan. Men det finns egentligen ingen anledning att någon församling skulle vara rädd för att söka EU-bidrag. Låt mig lyfta fram ett exempel. Vi tänker oss att församlingen vill utbilda sin personal för att den ska kunna göra bättre insatser, och det finns olika sätt att sätta beteckningar på denna utbildning alltifrån kulturvård, kvalitetsutveckling till sysselsättningsskapande åtgärder. Men finns det då inga hinder? Jo, EU-fonderna ger bara medel till delfinansiering och den församling som vill vara med måste också vara med och finansiera, men det kanske är genom eget arbete, man kan ordna lokaler eller utrustning. Egeninsatsen är alltså inte så svår att lösa. Ett litet exempel från Tyringe pastorat, där den lilla Västra Torups församling fick samarbete med byalaget fick en hel del pengar och hjälp från EU, pengar som skulle hjälpa till att rycka upp en slumrande by genom ett landsbygdsprojekt, ett projekt där kyrkans engagemang bär frukt än i dag fastän tio år har gått. Församlingen bidrog med lokaler, tekniska hjälpmedel, viss personal och viss ekonomisk hjälp. Den ekonomiska situationen för många församlingar i Svenska kyrkan är i dag besvärlig, men samtidigt finns ju viljan att göra någonting och de där goda visionerna. Där kan möjligheten till delfinansiering via EU-fonderna vara en lösning. Kanske är det så att min motion, som har fått en viss massmedial uppmärksamhet tillsammans med de åtgärder som redovisas i utskottets betänkande, kan fungera som väckarklocka och blåslampa så att det blir litet bättre fart på ansökningarna och att vi slipper rädslan inför EU-byråkrati och krångel. Här har vi också mycket att lära av vårt grannland Finland, där man särskilt i norra delen av landet är duktiga på att hämta hem EU-bidrag. Alltså en förhoppning om att vi ska ta mer hjälp av EU i fortsättningen, och naturligtvis också tack för motionssvaret. Jag kan inte låta bli att göra en liten reflektion avslutningsvis. I betänkandet står att EU-kontoret har ringt upp församlingar med mer än 8 000 medlemmar och det är ju bra. Vi andra då, vi som inte har 8 000 medlemmar, när blir vi uppringda? Det känns angeläget att man skulle kunna ta i den frågan också.

STEN PERSSON:

Ordförande, ledamöter och biskopar! Jag sitter i Ekonomi- och egendomsutskottet, och jag har inte reserverat mig i den här frågan. Jag har ändå en reflektion mot behandlingen av motion 2011:1. I bakgrundstexten berättas om att kyrkornas EU-kontor har genomfört en telefonkampanj i syfte att informera församlingarna om att kontoret finns och den möjlighet församlingarna har att få hjälp från kontoret i olika frågor, till exempel att söka EU-bidrag. I utskottets överväganden finns motsvarande skrivning om EU-kontorets möjlighet att ge service till församlingarna när de funderar på att söka bidrag eller medel för olika projekt. Det konstateras att informationen om EU-kontorets existens och resurser inte alltid har nått fram till församlingarna trots kampanjen från kontoret. Det är ju bara det att kontoret har begränsat sin information till församlingar med 8 000 eller fler kyrkotillhöriga, som Lars-Ivar sade alldeles nyss här.

Här kommer min lilla reflektion in i sammanhanget. Hur många av alla församlingar är det som har minst 8 000 kyrkotillhöriga? Vi pratar inte ens om flerförsamlingspastorat med 8 000 kyrkotillhöriga utan om församlingar. För en kille från landsbygden som jag är vet jag att det här urvalskriteriet har medfört att en stor del av landsbygden inte har kunnat få del av informationen utan utestängts. Min fråga är i all enkelhet, ska vi acceptera ett sådant synsätt på hur man betraktar rätten till information? Tyvärr är det inte första gången och troligen inte sista gången som jag ser att vi i Svenska kyrkan saknar ett landsbygdsperspektiv.

INGRID KARLSSON:

Ordförande, kyrkomötesledamöter, biskopar och åhörare! Jag talar för utskottet. Nu har vi hört motionären och Sten som har tagit upp det här med EU-kontoret. Man har då talat om att det gäller endast de församlingar som har över 8 000 kyrkotillhöriga, men det finns ju också en webbplats där alla församlingar, hur stor eller liten den är, kan söka information. Den här webbplatsen finns också i vårt betänkande från utskottet, www.kyrkornaseukontor.se, där man kan få information om EU-bidrag och fonder. Det finns också en särskild sluten del på denna webbplats, där man kan få svar på vanligt förekommande frågor och mer uttömmande svar om information.

Utskottet ansåg därför att motionären, som talat om de små församlingarna, med hänvisning till den resurs som efterfrågas, har fått svar från utskottet. Utskottet föreslår därför att kyrkomötet beslutar att avslå motion 2011:1 med denna motivering.